

Az új lehetőség: Szudán

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LV. évfolyam 48. szám, 2011. december 2.

Miniszterelnökünk most érettünk harcol, piás biciklisekért, akik játszi kedéllyel bolyongunk szent hazánk közutain, időnként elterülünk, majd talpra szökkenvén fennszóval dicsérjük az Urat. „Én most éppen a piás biciklisekért harcolok. Valaki azt találta ki, még valamikor régebben, hogy ha biciklin az ember iszik, akkor megbüntetik. Szerintem ez a magyar valóság teljes ismeretének hiánya alapján született", hangzott el az egyik kalmártévé riportműsorában, s kétség nem fér hozzá, hogy ez volt az elmúl másfél év legjózanabb három mondata, kormányoldalról legalábbis. Az pedig, hogy mivel érdemeltük ki miniszterelnökünk legkegyesebb jóindulatát, teljesen nyilvánvaló. A közúti közlekedés rendjéhez való unortodox hozzáállásunkkal, avval, ahogy kivilágítatlan kerékpárunkkal haladunk a sötét országúton, magunk se tudjuk, hová, cikázunk összevissza, mint a vízisikló, egyidejűleg foglalva el az úttest mindkét oldalát, kiszámíthatatlanul, a közlekedés összes többi résztvevőjét leszarva, állhatatosan bízva abban, hogy majd lesz valahogy, csak akarni kell - ez gyakorlatilag ugyanaz kicsiben, mint amit miniszterelnökünk nagyban csinál. Úgy kormányozzuk a biciklit, ahogy ő az országot, és megfordítva, a kölcsönös rokonszenv ebből fakad.